

Iz kapitola 1.

[1] Vidění Izajáše, syna Amósova, které viděl o Judsku a Jeruzalému za dnů Uzijáše, Jótama, Achaza a Chizkijáše, králů judských. [2] Slyšte, nebesa, naslouchej, země, tak promluvil Hospodin: "Syny jsem vychoval, pečoval o ně, ale vzepřeli se mi. [3] Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý." [4] Ach, pronárode hříšný, lide obtížený vinou, potomstvo zlovolníků, synové šifíci zkázu! Opustili Hospodina, Svatého, Boha Izraele, znevážili, odcizili se mu. [5] Nač vás ještě bít? Jste jen umíněnější. Hlava je celá chorá a celé srdce zemdlené. [6] Od hlavy až k patě nic zdravého není. Samá modřina a jizva i čerstvá rána, nejsou vymačkány ani obvázány ani ošetřeny olejem. [7] Vaše země je zpusťovaná, vaše města vypálená ohněm, vaši půdy vám před očima vyžírají cizáci; je zpusťovaná, cizáky podvrácená. [8] Dcera sijónská zůstala jako chatrč na vinici, jako budka v okurkovém poli, jako obležené město. [9] A kdyby Hospodin zástupů nám neponechal hrstku těch, kdo přežili, byli bychom jako Sodoma, podobni Gomoře bychom byli. [10] Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci, naslouchejte naučení našeho Boha, lide gomorský. [11] "K čemu je mi množství vašich obětních hodů, praví Hospodin. Přesýtil jsem se zápalných obětí beranů i tuku vykrmených dobytčat, nemám zájem o krev býčků, beránků a kozlů. [12] Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří? [13] Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. [14] Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet. [15] Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. [16] Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. [17] Učte se činit dobro. Hleďte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. [18] Pojdte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejší jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. [19] Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země. [20] Když však odmítnete a budete se zpěčovat, bude vás požírat meč." Tak promluvila Hospodinova ústa. [21] Běda! Nevěstkou se stalo město věrné! Bývalo plné práva, přebývala v něm spravedlnost, teď jsou v něm vrahové. [22] Tvé stříbro se stalo struskou, tvé víno je smíšené s vodou, [23] tvoji velmoži jsou umíněnci, spolčenci zlodějů. Kdekdo miluje úplatek a rád bere dary; sirotkovi právo nezjednájí a pře vdovy se k nim nedostane. [24] Takový je výrok Pána, Hospodina zástupů, Přesilného, Boha Izraele: "Ach, jak se potěším na svých protivnících, vykonám pomstu na svých nepřátelech! [25] Obrátím na tebe svou ruku, vytavím tvou strusku, jako louhem odloučím všechny tvé přimíšeniny. [26] A vrátím ti soudce, jako byli na počátku, tvoje rádce, jako byli zprvu; pak tě budou nazývat městem spravedlnosti, městem věrným." [27] Sijón bude vykoupen soudem a ti v něm, kdo se obrátí, spravedlností. [28] Zkáza nevěrných a hříšníků však bude stejná, zajdou ti, kdo opustili Hospodina. [29] Budou zahanbeni pro mohutné stromy, po nichž jste dychtili, budete se stydět za zahrady, které jste si zvolili. [30] Budete jako posvátný strom, jemuž vadne listí, jako zahrada, v níž není vody. [31] Nejzdatnější bude koudelí a jeho skutky jiskrou; vzplane spolu obojí a nikdo to neuhasí.